

РЕШЕНИЕ

№ 5775

гр. София, 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4810** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 20054172/26.02.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-и състав по НАХД 1254/2020г. по описа на съда, е потвърдено Наказателно постановление № РД-И-023 от 09.04.2020г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лекарствата /ИАЛ/, с което на [фирма] с ЕИК[ЕИК] на основание чл.284в, ал.2 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина /ЗЛПХМ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 25 000 лева /двадесет и пет хиляди лева./ за нарушение на чл. 207, ал.1, т.4 от ЗЛПХМ, и [фирма], с ЕИК[ЕИК] е осъдена да заплати на ИАЛ сумата в размер на 100 лева, представляващи разноски по делото.

Касаторът [фирма], чрез адв. М. П., обжалва решението с твърдения, че е постановено в нарушение на закона, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че наложеното наказание е явно несправедливо. Твърди, че съдебният акт не е постановен спрямо касатора, а срещу друг правен субект- [фирма]. Посочено в жалбата е, че обжалваното решение на СРС е недопустимо, неправилно и незаконосъобразно, т.к. при постановяването му съдът не

е изследвал всички обстоятелства по установяване на административното нарушение и налагане на административното наказание. Навеждат се подробни съждения по отношение нарушение на материалния закон. Твърди, че в съставения АУАН липсва описание на обективните признаци от състава на административното нарушение, както и налице било нарушение на чл.57, т.5 и 6- липсвали законоизискуемите реквизити в НП- обстоятелства, при които е извършено нарушението, доказателствата, които го потвърждават и описание на законовите разпоредби, които са нарушени. Моли решението да бъде отменено. В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не изпраща представител. По делото е постъпила молба от адв. П., с която заявява, че поддържа подадената касационна жалба на основания, подробно развити в нея. Претендира присъждане на разноски, за които представя договор за правна защита и съдействие.

Ответникът – Изпълнителна агенция по лекарствата, редовно призован, не изпраща процесуален представител. По делото е постъпила молба от юрк.А., с която се оспорва подадената касационна жалба, излагат се съображения по същество на спора. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирано адвокатско възнаграждение, в случай, че същото е в размер над минимално предвиденото.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за неоснователност на касационната жалба и моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, X-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество е основателна.

За да постанови своето решение, първоинстанционният съд е установил следната фактическа обстановка: [фирма] с[ЕИК] е търговец по смисъла на ТЗ и същото има издадено разрешение за търговия на дребно с лекарствени продукти № АП-1374 от 24.11.2016 г. от Изпълнителна агенция по лекарствата. На 26.07.2019 г. служители на ИАЛ – св. С. Д., св.Е. Д. и св. М. С. извършили проверка в аптека, находяща на адрес в [населено място], район В., ул.”В. Л.”, № 19, стопанисвана от [фирма]. Проверката започнала с извършването на контролна покупка, при която св. С. поискала да закупи лекарствени продукти – 1 опаковка “С. film-coated tablets 5 mg x 28 с партиден номер Е.202695 и 1 опаковка “N. 200mg coated tablets x 24 с партиден номер GD305. Св.С. не представила рецепта за “С. film-coated tablets 5 mg x 28, който продукт е с режим на отпускане „по лекарско предписание“ и въпреки това продавачът ѝ продал исканите лекарствени продукти. След покупката свидетелите се представили и поискали документи за проверка. Установило се, че продавачът – З. З., която фактически работела самостоятелно в обекта, не се намира в трудови правоотношения с дружеството и е без фармацевтично образование. След като е уведомен по телефона, на място дошъл управителят на [фирма]- Р. М. и обяснил, че в аптеката работят само той и маг.фармацевт А. В.. За резултатите от проверката е съставен Констативен протокол от 26.07.2019г., с който се изискала от дружеството да представи диплома за завършено образование на З. З.. В дадения от контролния орган срок, диплома не е представена.

При така установеното на 01.10.2019г. св.С., на длъжност главен експерт в ИАЛ съставила срещу дружеството акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ за нарушение на чл. 220, ал. 1, вр. чл. 219, ал. 1 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина.

Актът е съставен в присъствие на управителя на дружеството, като му е връчен препис от същия. Въз основа на посочения АУАН на 16.12.2019 г. е издадено Наказателно постановление N РД-И-043 от 16.12.2019г. от изпълнителния директор на ИАЛ, с което на „ИЗДРАВЕ” е наложена имуществена санкция на основание чл. 220, ал. 1, вр. чл. 219, ал. 1 от ЗЛПХМ в размер на 5000 лева .

Тази фактическа обстановка съдът извел след анализ на събраните по делото гласни доказателства - показанията на св. С., св.Д. и св.Д. и от писмените доказателства по делото. Въз основа на тях съдът приел за безспорно установени горепосочените факти, касаещи самото нарушение. Въз основа на нея съдът формирал правен извод за спазени изисквания на ЗАНН при съставяне на АУАН, липса на съществени процесуални нарушения в процедурата по издаване на НП, компетентност на наказващия орган, доказаност на нарушението и законосъобразност на наложената за него имуществена санкция. Коментирал е невъзможността за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, както и размера на наложената имуществена санкция. С посочените правни доводи съдът е потвърдил Наказателно постановление № РД-И-023 от 09.04.2020г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лекарствата /ИАЛ/, с което на [фирма] с ЕИК[ЕИК] на основание чл.284в, ал.2 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина /ЗЛПХМ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 25 000 лева /двадесет и пет хиляди лева./ за нарушение на чл. 207, ал.1, т.4 от ЗЛПХМ, и [фирма], с ЕИК[ЕИК] е осъдена да заплати на ИАЛ сумата в размер на 100 лева, представляващи разноски по делото.

С молба за поправка на очевидна фактическа грешка /ОФГ/ от 11.03.2020г. изпълнителния директор на ИАЛ, чрез гл.юрисконсулт А. Р., е поискано от съда да бъде допусната поправка на ОФГ в диспозитива на постановеното решение, който да съответства на фактическата обстановка и на мотивационната част на съдържанието на решението, както следва: „ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление N РД-И-023 от 09.04.2020г., издадено от изпълнителния директор на ИАЛ, с което на [фирма] с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция на основание чл. 284в, ал. 2 от ЗЛПХМ в размер на 25 000 лева за нарушение на чл. 207, ал. 1, т. 4 от ЗЛПХМ. ОСЪЖДА „Ц. фарма” с ЕИК[ЕИК] ДА ЗАПЛАТИ на ИАЛ сумата в размер на 100 лева, представляваща разноски по делото. ДА СЕ ЧЕТЕ ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление N РД-И-043 от 16.12.2019г., издадено от изпълнителния директор на ИАЛ, с което на [фирма] с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция на основание чл. 288, ал. 1 от ЗЛПХМ в размер на 5 000 лева за нарушение на чл. 220, ал. 1 във вр. с чл.219, ал.1 от ЗЛПХМ. ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] ДА ЗАПЛАТИ на ИАЛ сумата в размер на 300 лева, представляваща разноски по делото.” С определение № 20069944 от 17.03.2021г. съставът на СРС е допуснал поправка на ОФГ в диспозитива на Решение № 20020838 от 28.02.2021г. по АНД 1254/2020г. по описа на СРС, НО 12-и състав, като е удовлетворил молбата на административно наказващия орган. Постановил е, че определението е неразделна част от Решение № 20020838 от 28.02.2021г. по АНД 1254/2020г. по описа на СРС, НО 12-и състав и, че определението не подлежи на обжалване и протест.

Настоящият състав намира, че така постановеното решение на Софийски районен съд е неправилно, както и счита, че е налице отменителното основание по чл.348, ал.3, т.2, предл. първо, във вр. с чл.348, ал.1, т.2 от НПК, т.е. обжалваното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на посочените разпоредби. В противоречие с изложените мотиви за обсъжданото в тях нарушение, съставът на СРС е постановил диспозитив на решението, с който е потвърдил друго наказателно постановление за друго нарушение, както и е осъдено друго юридическо лице, за което не са изложени мотиви. В последствие е извършил и поправка на очевидна фактическа грешка. В административно-наказателния процес /така, както и в наказателния процес/ обаче институтът на явна /очевидна/ фактическа грешка е неприложим и допуснатото от състава на Софийски районен съд нарушение се преценява от настоящия касационен състав като съществено процесуално нарушение.

Всяко съдебно решение съставлява комплекс от две безусловно необходими части - мотиви и диспозитив, които следва да са взаимосвързани. Мотивите са преценката на доказателствата, фактическите заключения и правните изводи, въз основа на които съдът стига до своето решение и които обосновават неговия краен извод, обективиран в диспозитива на съдебния акт. Противоречието между двете основни части на акт на съда винаги е процесуално нарушение от категорията на съществените, което касационната инстанция не може да отстрани. Наличното противоречие затруднява изводите относно волята на първоинстанционния съд, което неминуемо води до ограничаване процесуалните права и на двете страни. Несъответствието прави невъзможна и преценката на касационната инстанция, относно законосъобразността на атакувания пред него съдебен акт. Противоречието между мотиви и диспозитив е равно на липса на мотиви и съставлява касационно основание за отмяна по чл. 348, ал.1, т. 2, във вр. с чл. 3, т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 2 от ЗАНН.

Предвид всичко гореизложено настоящият касационен състав намира жалбата за основателна, поради което решението на първата съдебна инстанция следва да бъде отменено като неправилно и делото да бъде върнато за разглеждане от друг състав на районния съд.

Мотивиран така, Административен съд София град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 20054172 от 26.02.2021г., постановено по НАХД № 1254/2020г., НО, 12 състав по описа на Софийски районен съд,

ВРЪЩА делото за произнасяне на друг състав на СРС, съгласно дадените от настоящата инстанция указания.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: